

Evangelizáció-sorozat Kárpátján

„Nem kell menned messze, hanem, hogy a szívemmel veled legyek...”

A fenti Átok gondolatai sok adventista-vő számára beépültek, akik számára otthon is maradnak. Farkas Győző segédlelkes, az Adventista Teológiai Főiskola egykori hallgatója (2001-2005) azonban egyáltalán nem így tett. Egy olyan káldetést vállalt fel, amellyel Őj misszionáriusi lelkesedést áthathat a számára.

Egy negyedszázadot repültem vissza az időben, amikor 2007. Április 15-22-ig, meglátogattam őt, a kárpátjai kárpátban, Csongorban és Beregre. Hirtelen visszaemlékeztem a Szatmár-Bereg-i falvakra, ahol, a nyolcvanas évek elején, kezdtem a szolgálatomat. Az emberek kint álltak az utcán, mindenki ismert és megszólítottam őket, ahogy gyalog jártam az utakat.

Kárpátjain ezt ma sem lehet megkérni. Győző szolgálata azóta is hősies, mert a számára adott eszközökkel lehetőségek teremtésekor rendelkezésére állt. Szemléltetése arról, hogy az egyház csak részben tud gondoskodni megilletéséről, ezáltal a munkásokra van utalva, hiszen a havi húszezer forintnak megfelelő összeg biztosítja a megilletést egy háromtagú családnak.

Győző lelkes, fáradhatatlan munkájával egy év alatt kiváta elállási elismerését, és a testvérek szeretetét is, lelkigondozási problémákkal is meg kell küzdenie. Mindamellett az evangelizálás az első számúra.

A párhuzamosan tartott sorozataim sikerét leginkább annak köszönhetem, hogy az elmúlt egy évben Győző testvére számára új kapcsolatot épített, akik eljártak az alkalmakra. Kárpátjainban állandó volt a fiatalok, tinidzser és gyermekek nagyszámú részvétele, amely ennek a szolgáltatnak a jóvoltából is megalapozza. Ájra megerősítettem abban, hogy csak a kitartás személyes és kiscsoportos munkával előkészített sorozatoknak van sikere.

2007. Április 21-én szombaton az Ájli Kiállítás Gospel kárus is vendége volt a Munkácsban tartott kárpáti hitmely konferenciának, és részt vettek a csongori és beregrei sorozatok záróalkalmán is. A fiataljaink lelkes szolgálata hosszú időre maradandó élményt jelent a kárpátjai kárpátoknak. Az utcai bizonyítgató és az evangelizációs szolgálatok után a testvérek elmondták, hogy észre sem láttunk még ilyen ártalmat sugárzó kereszty fiatalokat szolgálni. Bárázók lehetünk, hogy adventisták vagyunk.”

Nagy-Ájt hazai testvér és a Magyar Unió adományai segítségével az evangelizációs sorozatomhoz biztosítva leghaték, a bibliák és a kárpátok, valamint az unió egy hordozható számítógépet is ájándékozott testvéreinknek. Szükség lenne még egy kivetőre, médiumokra, szombatiskolai leckék és természetesen olyan szolgálatra, akik vállalva a saját káltságeiket, beszárnak az evangelizálásba és a prédikálásba.

Nem is beszélünk még akkor kárpátja tőbbi magyar ajkú településéről, ahova ájabb misszionáriusokra, kárpátokra, álelmiszer-adományokra és eszközökre lenne szükség. Ágy tűnik, hogy legalább gondolatban és anyagiakban csak el kellene mennünk egy kicsit a „messze”-ra is. Imádkozom, hogy az Ár indáson az eddig bekapcsolódott testvéreink mellett ájabbakat is erre a szolgálatra!

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s